

(<https://www.facebook.com/pages/Sanat->

Aradığınız Sözcük
(<https://www.facebook.com/pag>

(<http://www.illuzyon.com.tr/line>)

(<http://www.illuzyon.com.tr/line>)

[GÜNDEM \(/gundem\)](#)

[ÇOCUK İÇİN SANAT \(/cocuk-icin-sanat\)](#)

[SİNEMA \(/sinema\)](#)

[TİYATRO \(/tiyatro\)](#)

[MÜZİK \(/muzik\)](#)

[KİTAP \(/kitap\)](#)

[GÜNCEL SANAT \(/guncel-sanat\)](#)

03/01/2016

Paylaş

Tweet

Arkadaşınla Paylaş

[KESİF \(/kesif\)](#)

[ETKİNLİK TAKVİMİ \(/etkinlik-takvimi\)](#)

En Çok Okunanlar

Gözde Türkkkan ile "Wish Tree" Üzerine

Röportaj: İpek Çınar

The Empire Project, bu sıralar **Gözde Mimiko Türkkkan**'ın

4. kişisel sergisi **Wish Tree**'ye ev sahipliği yapıyor.

Sanatçının alışılmış üslubunu da zorlamaya başladığı 3 farklı serinin parçalarından oluşan Wish Tree, **23 Ocak 2016** tarihine kadar The Empire Project'te gezilebilir. Hazırlık sürecine Gözde'ye asistanlık yaparak sanatçının üretim pratiğine içeriden bir göz atma şansım vardı. Bu nedenle serginin açılışının ardından işin mutfağı, dedikodusu, kafa karışıklıkları üzerine de birkaç kelam etme fırsatımız oldu.

[Sinemalarda 11 Mart Haftası](#)

[\(/sinema/sinemalarda-11-mart-haftasi-\)](#)

[\(/sinema/sinemalarda-](#)

[11-mart-haftasi-\)](#)

11 Mart Cuma günü dördü yerli ikisi yabancı olmak üzere altı film vizyona giriyor.

[Hepimiz Aynı Gemide Değiliz \(/guncel-sanat/hepimiz-ayni-gemide-degiliz\)](#)

[\(/guncel-sanat/hepimiz-ayni-gemide-degiliz\)](#)

Banksy'nin İngiltere - Fransa Calais'de Suriye'li mülteciler için oluşturulan kampta...

[Yokluğu Var Olan Resimler \(/guncel-sanat/yoklugu-var-olan-resimler\)](#)

[\(/guncel-sanat/yoklugu-var-olan-resimler\)](#)

Burhan Kum iki sergidir içinde yaşadığımız bir aciliyetle kapışıyor.

[Dijital Dünya: Özgürlük Alanı Yanılsaması \(/guncel-sanat/dijital-dunya-ozgurluk-alani-](#)

Çalışmaların farklı konulara değinse de bir noktada gücünü benzeri bir kaynaktan alarak birbirine ekleniyor. Fotoğraf çekmeye başladığın günden bugüne düşünsel olarak nasıl bir süreci takip ettin? Çalışmaların arasında bir ortaklık görüyor musun?

Kesinlikle. Ama bu ortaklık, çok heterojen parçalardan oluşuyor aslında. Karakterimin farklı yönleri var ve birbirleriyle zıt görünen yönlerin farklı dışavurumları oluyor. Bundan dolayı birbiriyle alakasız gibi gözükken iki seri ortaya çıkabiliyor diye düşünüyorum. Fotoğraf çekmeye 15-16 yaşlarında, babamın verdiği makineyle başladım. O zamanlar çok düşünmeden, gözüme güzel görünen şeyleri çekiyordum. Peşinden gittiğim bir takım hisler ve estetik bir “dert” vardı sanırım. Ancak “Ne demek istiyorum?”, “Ne anlatmak istiyorum?”, “Doğru şekilde anlatıyor muyum?” gibi soruları çok da sormuyordum. Üniversite 2. sınıftaysa bu sorular başladı. Bunun nedeni muhtemelen başkalarının fotoğraf işlerini incelemem ve fotoğraf tarihi okudukça onların kişiliklerine dair de bir takım bilgiler edinmemdi. O bağlantılar benim gerçekten çok hoşuma gidiyordu. “Kendimi tanıdığım kadarıyla böyle biriyim ve böyle işler yapıyorum.” dediğim zaman bu bağlantıyı kurcalamaya başladım.

Bir ufak anektod olarak da şunu ekleyebilirim: Fotoğrafi meslek olarak edinmeye ve eğitimini almaya karar vermem 19 yaşında Fransa'da fizik okumaya devam etmek istemediğimi anladığım zaman gerçekleşmişti. Astrofizik dışında beni en çok heyecanlandıran şey fotoğraf çekmekti. Bir gün 2. el kitap satan bir yere girip fotoğraf kitaplarının rastgele dolaşırken Araki'nin Tokyo Lucky Hole kitabını görüp inanılmaz heyecanlanarak kitabı aldım. Hala Araki'yi çok çok severim. Bende yer eden şey fotoğraflarından ziyade kişiliği ve ürettiği işlerin arasındaki bağlantı aslında. Sanırım o yıllardan bu yana fotoğrafla fotoğrafı çeken kişi arasındaki bu bağ zihnimde fazlasıyla yer eden nokta oldu. Ondan sonra sadece bir his peşinden koşmak değil de

(/guncel- [yanilsamasi](#))

[sanat/dijital](#) Amber'15 Uluslararası Sanat ve Teknoloji Festivali
[dunya-](#) 'Çalışıyorum Öyleyse Varım –
[ozgurluk-](#) Laboro Ergo Sum'
[alani-](#)
[yanilsamasi](#))

[Sinemalarda 25 Aralık Haftası](#)
[\(/sinema/sinemalarda-25-aralik-haftasi\)](#)

[\(/sinema/sinemalarda-25-aralik-haftasi\)](#) 25 Aralık Cuma günü üçü yerli, beşi yabancı olmak üzere sekiz film vizyona giriyor.

["Welcome" Mülteci!](#)
[\(/guncel-sanat/welcome-multeci\)](#)

[\(/guncel-sanat/welcome-multeci\)](#) Günümüzün en yakıcı sorunu olan mültecilik üzerine yapılmış merakli filmlerden biri kuşkusuz...

[İran Devrimi'ne Daha Yakından](#)
[\(/guncel-sanat/iran-devrimine-daha-yakindan\)](#)

[\(/guncel-sanat/iran-devrimine-daha-yakindan\)](#) Parastou Forouhar'nın işlerini ve yaşam öyküsünü okumak için biraz daha yakından bakmak gerekiyor.

[Love Collection: Art50.net Sanatçıları Aşkı Yorumluyor](#)
[\(/guncel-sanat/love-collection-art50net-sanatcilari-aski-yorumluyor\)](#)

[\(/guncel-sanat/love-collection-art50net-sanatcilari-aski-](#) 14 Şubat Yaklaşırken Art50.net'in Özel Koleksiyonu Sanatseverlerle Buluşuyor.
[aski-](#)

“Neyi neden, niçin yapıyorum, ne yapmaya çalışıyorum, karşı taraf bunu ne kadar anlayabiliyor, ben ne kadar anlatabiliyorum?” gibi sorulara yöneldiğim bir süreç başladı.

Wish Tree ise gerek üslup gerekse konu bakımından önceki çalışmalarından en farklı görüneni. Daha önceden toplumsal cinsiyet ve beden politikalarından bolca yararlanırken bu seride daha farklı bir konuya değiniyorsun. Öncelikle Wish Tree’den biraz bahsedebilir misin?

2013 Mayıs ayında, Gezi Direnişi’nden 10 gün kadar önce, Wish Tree'den önceki son solo sergim açılmıştı. O dönemki hissiyat, Fight-Flight-Freeze'i üretim sürecim ve bu süreç sonucunda çalışma yöntemimi değiştirmem gerektiğine dair belirtiler üst üste geldi. “Niye fotoğraf çekiyoruz?”, “Niye hayatımızda hiçbir zaman görmeyeceğimiz bir insanın fotoğrafına bakıyoruz?”, “Niye iznini almış olsam bile bir insanın fotoğrafını çekebiliyorum ve bunu onu asla tanımayacak insanlara gösteriyorum ve bunu onu asla tanımayacak insanlara gösteriyorum?”, “Niye insanlar bakıyor?” gibi bir takım sorular da sormaya başladım ve biraz ara vermem gerektiğini hissettim. Tekrar başlamamsa aradan 1,5 sene geçtikten sonra hayalim olan Japonya'yı ziyaret etme vesilesiyle ortaya çıktı. Japonya'da, babamın makinesini aldığım ilk zamanlardaki mantıkla hareket ettim ve gözüme güzel görünen şeyleri çektim aslında. Ayrıca bu dönemde farklı farklı ülkelere gitme şansım oldu ve çekmeye devam ettim. Aradan geçen 8-9 aylık bir zaman sonunda bu yakın dönem arşivinde oluşan ortak dili ve dile getirmeye çalıştığım “derdi” kurcalamaya başladım. Yani o esnada dert edindiğim şeyi, kimlik oluşturma sürecini yansıtıyordu bu fotoğraflar. Kendimizi sürekli başka

yorumluyor)

2016'da Daha Çok Tiyatro!
(/tiyatro/2016da-daha-cok-tiyatro)

(/tiyatro/2016da-

daha-

cok-

tiyatro)

2016 senesinde en beğenilen tiyatro oyunlarını sizin için derledik.

Eda Soylu "Beton Çiçekler" (/guncel-sanat/eda-soylu-beton-cicekler)

(/guncel-

sanat/eda-

soylu-

beton-

cicekler)

Sanatçı Eda Soylu'nun beton çiçekler Wallpaper (Duvarkağıdı) projesi ile ilgili Meral...

şeylerden ayırıştırarak; “ben ve öteki” zıtlığı üzerinden işliyor kimliğimizi oluşturma sürecimiz ve bu durum bilinçli olmazsak her türlü ayrımcılığa varabiliyor. “Ben ırkçuyım” demeye gerek yok aslında bunun için; kendimden örnek vermem gerekirse, gündelik hayatın stresinde yolda ve toplu taşımada giderken önümde duran ve kuralları (ya da toplumsal uyumu diyeyim) bozan insanlara o anki sinirle ilk fark ettiğim özelliğinden kimlik biçebiliyorum mesela. Çok insani bir refleks ama bir yandan da bu aynı refleks bizi açık bir şekilde ayrımcılığa, cinsiyetçiliğe, ırkçılığa yöneltiyor. Ben kendimde bu özellikten çok rahatsız olduğum için farklı bir şekilde bakmam gerektiğini düşünüyordum. Fotoğraf da içimde olan biteni dışa vurma yöntemim, dolayısıyla hem her seferinde kendi içimdeki ayrımcı refleksin farkına varmama ve hepimizi bütünleştiren bir takım duyguları hatırlamama vesile olan, hem bakanların da bunu fark etmesini sağlamaya çalışan, hem de daha iyi bir dünyada yaşamayı uman bir seri ortaya çıktı.

Yine, daha önceki çalışmalarından farklı olarak görselleri tekil görmek yerine ikili ya da üçlü gruplar halinde görüyoruz. Bu gruplar üzerine bolca kafa yordüğünü da kişisel olarak biliyorum. Bu fotoğrafları bir araya getirirken nasıl bir ortaklıktan yola çıktın?

Başta tekil bir seri yapma düşüncesiyle fotoğrafları ayıklamaya başladım. Bunu yaparken öncelikle "fotoğrafın görsel olarak bir cazibesi var mı, varsa benim değindiğim duyguya, düşünceye dair mi?" diye bakıyorum. Ne zaman ki ilk seçki ortaya çıkmaya başladı, o zaman bunun bir

sekans olması gerektiğini anladım. "Hangi fotoğraftan sonra ne gelecek, ilk neyi göreceğiz, sonda ne göreceğiz?" gibi sorulara cevaplar ararken bir noktada çok daha önce, 2008'de ürettiğim "Baktım Sana Dönüp Baktığımda Baktın mı Bana" için yaptığım, iki bambaşka fotoğrafı bir araya getirip tek parça olarak kullanma haline geri dönülebileceğini fark ettim. Bu eleme ve ilişkileri kurma sürecinde senin ve Begüm'ün de çok katkısı oldu. Bariz benzerliklerin yanı sıra, 2-3 fotoğrafı bir araya getiren ortaklık tam olarak nasıl bir düşünceyle çıkıyor bilmiyorum. Onu belki hepimizin konuşması lazım. Bazen herkes farklı bir yerden yakalıyor çünkü fotoğrafın kendisi zaten bir ortaklık, bir bağlantı kurma aracı. Dolayısıyla tabiki benim gördüğüm ortaklık senin gördüğünden farklı olabiliyor ama bazen üçümüzün bile aynı anda aynı ortaklığı görebildiği durumlar ortaya çıkıyor. ilginç ve eğlenceli bir süreç bence.

Genel olarak ise kafamda bir araya getirmek istediğim bir anlamlar/fikirler havuzu oluyor ve düşünsel bir ögeyi temsil ettiğini düşündüğüm 2-3 fotoğrafı bir araya getirmeye çalışıyorum. Bazen de daha alışılmış bir şekilde görsel bir uyum/zıtlık üzerinden bir birleştirme yapmaya çalışıyorum. Wish Tree'de her iki durum da söz konusu sanırım. Önemli olan aslında onlar arasında bir denge kurmaktır. O dengenin neresindeyiz şu anda bilmiyorum, göreceğiz.

Bakışla ilgili, "Baktım Sana"dan bu yana devam eden bir meselen var. Senin kendine bakışın, başkalarının sana bakışı, başkalarının dünyaya ya da kendilerine bakışları... Bunun izlerine Wish Tree'de de rastlayabildiğimizi düşünüyor musun?

Bunun çok farkında değildim, ama bunun üzerinde düşününce kesinlikle rastlıyoruz diyebilirim. Japonya gezisinden bu yana kimi zaman makineyi karın hizamda tutup vizörden bakmadan, ilgimi çeken şeye doğru vücudumu ve makineyi çevirerek fotoğraf çekmeye başladım ve buna rağmen insanların makineyi çok hızlı bir

şekilde fark ettiğini gördüm. Dolayısıyla bir sürü fotoğrafta insanlar makineye doğru şüpheli bir bakış atıyorlar. Bunu fark etmek çok ilginçti. Bu aslında, kendi temsilimizi üretebilecek bir araçla ne kadar şartlandırılmış bir ilişki kurduğumuzu gösteriyor. İlle de rahatsız olmak yönünde değil ama bir tepki vermeye şartlandırılmışız. Sokakta benim oturduğum ya da gitmekte olduğum yöne doğru fotoğraf çekiliyorsa ben de kadrajda görünmeyeceğim bir hamle yapıyorum, çünkü aslında fotoğrafın hiç de naif olmadığını biliyorum. “Başkalarının dünyaya bakışları” bakımından bunun, çektiğim insanlara benim yüklediğim bir anlam mı, yoksa o insanların gerçekten o anki hisleri mi, bunu tam olarak bilemeyeceğiz hiçbir zaman. İdeali bu ikisi arasındaki denge herhalde.

Kendime bakışım ise sanırım Wish Tree serisinde değil ama sergideki diğer seride, Now You See Me’de ortaya çıkıyor.

Wish Tree ve Now You See Me arasında nasıl bir ortaklık kuruyorsun?

Wish Tree’nin üretim sürecinde bir yandan daha önceki işlerime benzer, onların gidişatının bir ayağı olabilecek bir takım fikirler vardı kafamda. Bir noktada kendime “Niye bu ikisini bir arada yapmaya çalışıyorum, diğeri bekleyemez mi?” diye soruyordum, ama diğeri yandan Wish Tree’deki olumlu bakış açısına tezat, izleyiciyi de beni de zorlayan bir dile ihtiyaç duyuyordum. Aslında Now You See Me, Wish Tree’nin dengeleyicisi gibi bir görev gördü: Wish Tree’yi yapabildim çünkü diğeri dile de devam ediyorum. Ayrıca ikisinin görsel olarak bambaşka olmaları da çok hoşuma gidiyor. Başta bahsettiğim gibi, çok farklı parçalarım ve

eğilimlerim var ve bir şekilde onların hepsinin dışavurulması gerekiyor. Dolayısıyla aralarında çok yakın bir ilişki var ama birbirlerinden çok farklılar. Biri olmasa diğeri de olmazdı.

"Now You See Me" kendini model olarak kullandığın stüdyo fotoğraflarından oluşuyor. Kendini model olarak kullanman aslında daha önceki serilerinden de alışkın olduğumuz bir durum. Bu tercihinin özel bir nedeni var mı?

Model olarak kendimi kullanmamın iki nedeni var aslında. Öncelikle düşünsel olarak otoportre işlerimle çok örtüşüyor; bir makinenin arkasında kalmak yerine izleyiciyle birebir yüzleştiğimi hissediyorum. Diğer yandan

fotoğrafın doğasının naif olmadığını düşünüyorum: Fotoğraf bir çeşit iktidar ilişkisi yaratıyor ve fotoğrafı çekilen kişinin, buna izin vermiş olsa bile, üzerinde söz sahibi olmadığı bir temsili yaratılmış oluyor. Ben de başkalarını çekerek onları bu duruma sokuyorsam, kendimi de sokmam gerektiğine inanıyorum. Bir nevi günah çıkarma yani. Bir şekilde kendimi de kamera önüne koyup söz hakkımın artık bittiği ve benim de insanların ne düşündüğü hakkında hiçbir kontrolümün olmadığı bir noktada bulunmam gerekiyor gibi hissediyorum.

Bunlara ek olarak bazı projelerimde yansıtmak istediğim şeyleri bir modele aktaramayacakmışım gibi hissediyorum. Çoğu sahneyi kendi kafamda oluşturuyorum ve en pratik yol kendimin onu gerçekleştirmesi olarak çıkıyor karşıma. Yaptığım son birkaç otoportrede "role playing" diyebileceğim bir tarz oluşmaya başlamıştı ve bu artık Now You See Me ile meyvelerini veriyor.

Belki biraz da hazırlık sürecinden bahsedebiliriz. İçine bir ölçüde dahil olmuş biri olarak benim için de özel bir deneyimdi bu. Bir iş üretirken çekim öncesi düşünsel süreç ve çekim sonrası edit/kurgu süreci de çok önemli bir yer kaplıyor çalışmalarında. Örneğin Freud, Berger, Lacan gibi düşünürlerden okumalarla güçlendiriyorsun savını. Bu hazırlık aşaması nasıl işliyor?

Okuduğum, okumayı sevdiğim, okumam gerektiğini düşündüğüm alanlardan bir takım yazarlar, kitaplar, yazılar var ve genelde iki proje arası diyebileceğim dönemlerde onları okuyup notlar alıyorum. Bu durum sadece kitapla sınırlı değil aslında; filmler, makaleler, sosyal medya üretimleri, haberler, araştırmalar, televizyon dizileri gibi kaynaklar da dahil. Zamanla bunlar farklı kümeler altında birleşiyorlar. O kümelerden en ağır basanı ele alıp daha derin bir araştırmaya girişiyorum ve yavaş yavaş bu çalışmanın görsel olarak nasıl oluşacağına dair düşünmeye başlıyorum. Fotoğraf çekme sürecinde de bir takım kararlar alıyorum ama tesadüfe de bolca alan bırakıyorum çünkü

oradaki tepkimin ve dikkatimi çekecek şeylerin ilk başta planladığımdan farklı olma ihtimali çok yüksek. Aklıma hep Orhan Cem Çetin'in "controlled carelessness" tabiri geliyor. Kontrollü bir umursamazlık, tesadüfe bırakma hali.

Fotoğraf çektikten sonraysa genelde bir süre o fotoğraflara yabancılaşıyorum. Ne zaman ki biraz ara giriyor, ondan sonra normalleşmeye başlıyor ve daha objektif bakabilir hale geliyorum. İlk seçkiden sonra işler daha da zorlaşıyor çünkü artık fotoğraflara fazla alışmış oluyorum. Bazı fotoğraflar baştan sivrileşiyor; hem güçlü oluşu bakımından, hem de proje bağlamındaki yerinin netliği bakımından. Bazı fotoğraflarsa serinin tamamındaki anlatımı güçlendirmek için dahil oluyorlar; aslında kendi başlarına o kadar da güçlü değiller. Bazılarını ise estetik sebeplerden dahil etmek istiyorum. Sonuçta bunların hepsinin arasında bir denge tutturmak gerekiyor. Ve o dengenin tutup tutmadığını gerçekten seri bitip sergileyene kadar tam anlayamıyorum. Bazen sergiden sonra, yani her şey biraz daha normalleştikten sonra bir fotoğrafın o seride olmasına gerek olmadığını düşündüğüm oluyor. O yüzden hiçbir zaman sergi bir final noktası olmuyor aslında.

Ayrıca şimdiye kadarki üretim pratiğin biraz daha bir hikaye yaratmak üzerine kuruluyken Now You See Me ve La Comédie Humaine hikayeden ziyade bir yargıyı destekleyen tekil imajlar gibi geliyor bana. Dahası stüdyo ortamında çalıştığın, kurgu yönü de ağır basan fotoğraflar. İlk sorum imajların tekilliği konusunda aynı fikirde miyiz, ikinci sorumsa eğer öyleyse bu tekillik hali seni zorladı mı?

Kurgu benim için biraz zor bir alan olmuştur hep. Bende bir his veya fikir uyandıran birinin portresini çekmem gerektiğinde sorun yok, ancak ne zaman ki tam anlamıyla bir kurgu olması gerekiyor, işler zorlaşıyor. Kurgu denildiğinde bomboş bir alanda her şeyi sıfırdan yaratma durumu meydana geliyor; benim güçlü olduğum taraf ise var olan, algılanmaya hazır bir ortamdan bir şeyler seçmek aslında. Kurgudaki koltuğun renginden duvarın dokusuna, saçın şeklinden ellerin duruşuna kadar her şeye karar verme hali, aşırı kontrollülük bana biraz fazla geliyor. Şimdiyse biraz daha bu alanda dolanmak istiyorum. Bu nedenle nasıl sonuçlar çıkacağından emin değilim. Tekillik konusuna ise katılıyorum. Now You See Me seri olarak da anlamı güçlenen bir çalışma, ama herhangi bir tekil imajın eksikliğinde bile istediğim noktaya dokunabildiğini düşünüyorum. La Comédie Humaine'den ise tek bir parça

üretildi şimdilik. Bu parçadan başlamamın sebebi ise kontrol etmem gereken ögenin nispeten az olduğu bir kurgu olması. La Comédie Humaine'de gerçekten daha tekil bir durum var, her biri kendi içinde başka bir noktaya dokunuyor olacak. İsmi de bir yandan insan olarak varoluşumuzun gidebileceği garip noktaları karikatürize etme haline uygun düşerken, diğer yandan Balzac'ın her biri tekil romanlardan oluşan tüm eserlerini tek bir çatı altında toplarken seçtiği isim olarak önemli.

Son merakım ise geleceğe dair. Now You See Me ve La Comédie Humaine hala devam eden çalışmalar. Özellikle Now You See Me'nin ileride nasıl bir yöne evrilmesini planlıyorsun?

Now You See Me'nin şu ana kadarki parçaları aslında zorlayıcı kısımları içermiyor. Cinsel hizmetler endüstrisinin içine yeni giren insanların, kendilerini arzu edilir kılma yoluyla bir başkası üzerinde iktidar sahibi olmalarına ve kendilerini bu şekilde tatmin etmelerine odaklanıyor. Ama sadece bununla sınırlı kalmasını istemiyorum serinin. İşlerimde her zaman bir duruma iki taraftan da bakmaya ve baktırmaya çalışıyorum. Bunun için öncelikle bir bireyin iradesine karşı gerçekleşen durumları bir kenarda bırakıyorum. İşlediğim durumlar rahatlıkla siyah veya beyaz diye tanımlanamayacak, gri alanlar. Şu ana kadar endüstrideki insanların var olma itkilerinin kendini

beğendirme ve beğeni üzerinden sağladığı iktidar haline değinmem dışında, bunun için nelerin göze alınabildiği kimi şok edici durumları da canlandırmak istiyorum. Örneğin “facial abuse” denen bir porno tarzında tokat atma, boğma, zorlamaya maruz kalma gibi.

Gözde Mimiko Türkkan

Öznel belgesel bir yaklaşımla cinsiyet kimlikleri, rolleri ve toplumsal olarak inşa edilmiş kimlikler üzerine odaklanmakla beraber insan benliğinin en derin bazı güdü, arzu ve korkularına ışık tutmaya çalışıyor Gözde ‘Mimiko’ Türkkan. Çalışmalarında ayrıca cinsel, duygusal, psikolojik ve sosyal kimliğin en müşterek görünen belirtisi olarak insan bedenine dair süregelen bir vurgu mevcut. 2010 yılında **Central Saint Martins Sanat ve Tasarım Okulu, Güzel Sanatlar Master Bölümü**’nde (Londra) yüksek lisansın ardından 2011’de ilk kişisel sergisi **Baktım Sana** Amerikan Hastanesi galerisi Operation Room’da, 2012’de ikincisi **Full Contact** Galeri x-ist’te ve 2013’te üçüncüsü **Fight-Flight-Freeze** The Empire Project’in Poligon “The Shooting Gallery”sinde izleyiciyle buluştu. Katıldığı grup sergileri ve fuarlar arasında **Yakın Menzil (İstanbul Modern, 2013), Unseen Photo Fair (Amsterdam, 2013), Landskrona Fotoğraf Festivali (Isveç, 2014) ve "Her tercih diğer ihtimaller için bir dışlamadır" (SALT, İstanbul, 2015)** mevcut. **Pay Here** serisinden bir çalışması

Christie's Visions d'Orient (Paris, 2011) ve Sotheby's Contemporart Art / Turkish (Londra, 2012) müzayelerine katıldı.

Görsel 1: Gözde Türkkkan, Wish Tree serisinden

Görsel 2: Gözde Türkkkan, Wish Tree serisinden

Görsel 3: Gözde Türkkkan, Wish Tree serisinden

Görsel 4: Gözde Türkkkan, Wish Tree serisinden

Görsel 5: Gözde Türkkkan, Wish Tree serisinden

Görsel 6: Gözde Türkkkan, Wish Tree serisinden

Görsel 7: Gözde Türkkkan, Now You See Me serisinden

Görsel 8: Gözde Türkkkan, Now You See Me serisinden

Yazar Hakkında

SanatOnline.Net (/yazar/sanatonline)

SanatOnline.Net sitesinin kurucusu ve yöneticisidir. Bilgilerin devamı eklenecektir. Bu bir deneme içeriğidir.

(htt
n:/

Tüm Yazıları >>> (/yazar/sanatonline/yazilar)

En Çok Okunanlar

Sinemalarda 11 Mart Haftası (/sinema/sinemalarda-11-mart-haftasi-)

11 Mart Cuma günü dördü yerli ikisi yabancı olmak üzere altı film vizyona giriyor.

**(/sinema/sinemalarda-
11-mart-**

haftasi-)

Hepimiz Aynı Gemide Değiliz (/guncel-sanat/hepimiz-ayni-gemide-degiliz)

Banksy'nin İngiltere - Fransa sınırı Calais'de Suriye'li mülteciler için oluşturulan kampta...

(/guncel-
sanat/hepimiz-
ayni-
gemide-
degiliz)

Yokluğu Var Olan Resimler (/guncel-sanat/yoklugu-var-olan-resimler)

Burhan Kum iki sergidir içinde yaşadığımız bir aciliyetle kapışıyor.

(/guncel-
sanat/yoklugu-
var-olan-
resimler)

Dijital Dünya: Özgürlük Alanı Yanılsaması (/guncel-sanat/dijital-dunya-ozgurluk-alani-yanilsamasi)

Amber'15 Uluslararası Sanat ve Teknoloji Festivali 'Çalışıyorum Öyleyse Varım – Laboro Ergo Sum'

(/guncel-
sanat/dijital-
dunya-
ozgurluk-
alani-
yanilsamasi)

Sinemalarda 25 Aralık Haftası (/sinema/sinemalarda-25-aralik-haftasi)

25 Aralık Cuma günü üçü yerli, beşi yabancı olmak üzere sekiz film vizyona giriyor.

(/sinema/sinemalarda-
25-aralik-
haftasi)

"Welcome" Mülteci! (/guncel-sanat/welcome-multeci)

Günümüzün en yakıcı sorunu olan mültecilik üzerine yapılmış en etkili filmlerden biri kuşkusuz...

[\(/guncel-sanat/welcome-multeci\)](#)

[İran Devrimi'ne Daha Yakından \(/guncel-sanat/iran-devrimine-daha-yakindan\)](#)

Parastou Forouhar'nın işlerini ve yaşam öyküsünü okumak için biraz daha yakından bakmak gerekiyor.

[\(/guncel-sanat/iran-devrimine-daha-yakindan\)](#)

[Love Collection: Art50.net Sanatçıları Aşkı Yorumluyor \(/guncel-sanat/love-collection-art50net-sanatcilari-aski-yorumluyor\)](#)

14 Şubat Yaklaşırken Art50.net'in Özel Koleksiyonu Sanatseverlerle Buluşuyor.

[\(/guncel-sanat/love-collection-art50net-sanatcilari-aski-yorumluyor\)](#)

[2016'da Daha Çok Tiyatro! \(/tiyatro/2016da-daha-cok-tiyatro\)](#)

2015 senesinde en beğenilen tiyatro oyunlarını sizin için derledik.

[\(/tiyatro/2016da-daha-cok-tiyatro\)](#)

[Eda Soylu "Beton Çiçekler" \(/guncel-sanat/eda-soylu-beton-cicekler\)](#)

Sanatçı Eda Soylu'nun beton çiçekler Wallpaper (Duvarkağıdı) projesi ile ilgili Meral...

[\(/guncel-sanat/eda-soylu-beton-](#)

[cicekler\)](#)

Konser, Sergi, Sahne Şovu, Tiyatro... Nerede? Ne Zaman?
Şehirde Ne Varsa Hepsini Burada !

TAKVİMİ GÖR (/etkinlik-takvimi)

HAKKIMIZDA !

[Hakkımızda \(/hakkimizda\)](#)

[Ekibimiz \(/ekibimiz\)](#)

[Gizlilik Politikası \(/gizlilik-politikasi.html\)](#)

[Kullanım Koşulları \(/kullanim-kosullari.html\)](#)

GÜNDEME DAİR

[Güncel Etkinlikler \(/etkinlik-takvimi\)](#)

[Gündemdeki Konular](#)

[Etkinlik Takvimi \(/etkinlik-takvimi\)](#)

[Son Yazılarımız](#)

İLETİŞİM

[info@sanatonline.net \(mailto:info@sanatonline.net\)](mailto:info@sanatonline.net)

Tüm Hakları saklıdır.